

Trollenvos in het dierenbos

**Marcella Kleine-de Peuter
&
Cobie Verheij-de Peuter**

Eerste uitgave, juni 2018

Verhaaltjes: © Marcella Kleine-de Peuter

Illustraties en gedichten: © Cobie Verheij-de Peuter

Vormgeving: Jo-Ann Snel

Uitgeverij: Romadevi Stories

ISBN: 978 94 92657 09 1

Nur: 273

www.marcellakleine.nl

www.poetrysite.nl

Facebook: Marcella Kleine – boeken met spanning

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever openbaar worden gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zo nodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Inhoud

Trollenvos in het dierenbos	5
Slurfaap is een held	14
Meneertje Gaai kan goed delen	25
Vuurkonijn krijgt bezoek	34
Vlegeltje leert een lesje	43
Van jokken krijg je brokken	58
Viola Bladluis heeft een goed idee	71

**In een heel groot bos, hier ver vandaan,
wonen heel bijzondere dieren.
Alleen de verhalenverteller heeft ze ooit gezien.
Wil jij ze ook zien?
Kijk dan maar goed en luister naar hun verhalen.**

Trollenvos in het dierenbos



Diep in het bos woonde een Trollenvos.
Elke dag zocht Trollenvos nootjes en besjes
om zijn buikje te vullen.

Als hij 's avonds moe was, kroop hij in een holle boom.

Trollenvos ging dan lekker liggen
en krulde zijn staart om zijn lijfje heen.

Zo bleef hij lekker warm.

Op een avond vroeg hij aan de maan:
'Lieve maan, wil je mij een vriendje geven?'



De volgende ochtend werd Trollenvos al vroeg wakker.

‘Opstaan, Trollenvosje!’

Trollenvos knipperde met zijn ogen.

Had hij dat goed gehoord?

Hij stak zijn hoofd voorzichtig uit de holle boom.

Maar hij zag niemand.

Had hij het gedroomd?

Toen hoorde Trollenvos een vrolijk gefluit.

Hij keek omhoog en dacht weer dat hij droomde.

In de boom zat de mooiste vogel
die Trollenvos ooit had gezien.

‘Wie ben jij?’

vroeg Trollenvos verlegen.

‘Ik ben Vogelientje,’

zong het kleurige dier.

‘Ik kan heel goed vliegen.’



Vogelientje vloog een paar rondjes door de lucht
en landde naast Trollenvos op de grond.

Daar schrok hij wel een beetje van.

Nu was de vreemde vogel wel heel dichtbij.

‘Je hoeft niet bang te zijn,’ lachte Vogelientje.

‘Ik wil jouw vriendje zijn. Wil jij dat ook?’

Trollenvos riep heel blij: ‘Ja, dat wil ik wel.’



Vanaf die dag zochten Trollenvos en Vogelientje samen noten
en bessen en speelden in het bos.

Ze bouwden een hut van takken
en maakten een zandkasteel.

Ze sprongen over plassen,
verstopten zich achter de bomen en speelden tikkertje.

Trollenvos en Vogelientje waren echte vrienden.

Ze speelden nog heel lang en vrolijk met elkaar.

Vogelientje woont in het bos
zij speelt daar iedere dag
met Trollenvos, haar beste vriend
je hoort hun blijde lach



Lekker in de bossen buiten
met je vriendje om je heen
samen spelen, samen delen
Samen ben je niet alleen